

ἤπου τὴν εὐδαιμονίαν σχοίνοις καὶ παρασάγγαις μετροῦν-
 τες, | ἔὰν νῆσον οἰκῶμεν διακοσίων σταδίων ἀλλὰ μὴ τεσσ- 603
 σάρων ἡμερῶν ὥσπερ ἡ Σικελία περίπλουν ἔχουσαν, ὀδυ-
 νᾶν ἑαυτοὺς καὶ θρηνεῖν ὀφείλομεν ὡς κακοδαιμονοῦντες;
 τί γὰρ ἡ πλατεῖα χώρα πρὸς τὸν ἄλυπον βίον; οὐκ ἀκούεις 5
 τοῦ Ταντάλου λέγοντος ἐν τῇ τραγωδίᾳ (Aeschyl. fr. 158, 1)

‘σπεῖρω δ’ ἄρουραν δώδεχ’ ἡμερῶν ὁδόν,
 Βερέκυντα χῶρον,’

εἶτα μετ’ ὀλίγον λέγοντος (Aeschyl. fr. 159)

‘οὐμὸς δὲ πότμος οὐρανῶ κυρῶν ἄνω
 ἔραζε πίπτει καὶ με προσφωνεῖ τάδε·

10

γίνωσκε τὰνθρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν’;

ὁ δὲ Ναυσίθοος τὴν εὐρύχωρον Ὑπέρειαν καταλιπὼν διὰ
 τὸ γειτνιαῖν τοὺς Κύκλωπας αὐτῇ καὶ μεταστὰς εἰς νῆσον B
 ‘ἕκας ἀνδρῶν ἀλφηστᾶων’ (ζ 8) καὶ κατοικῶν ἀνεπίμικτος 15
 ἀνθρώπων ‘ἀπάνευθε πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ’ (ζ 204) τὸν
 ἡδιστον παρεσκεύασε βίον τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις. τὰς δὲ
 Κυκλάδας πρότερον μὲν οἱ Μίνω παῖδες, ὕστερον δ’ οἱ
 Κόδρου καὶ Νείλεω κατώκησαν, ἐν αἷς τὰ νῦν οἱ ἀνόητοι
 φυγάδες οἴονται κολάζεσθαι. καίτοι ποία φυγαδική 20
 νῆσος οὐκ ἔστι πλατυτέρα τῆς Σκιλλουντίας χώρας, ἐν
 ἣ Ἐενοφῶν μετὰ τὴν στρατείαν τὸ λιπαρὸν εἶδε γῆρας;
 ἢ δ’ Ἀκαδήμεια, τρισχιλίων δραχμῶν χωρίδιον ἐωνη-
 μένον, οἰκητήριον ἦν Πλάτωνος καὶ Ἐενοκράτους καὶ C
 Πολέμωνος αὐτόθι σχολαζόντων καὶ καταβιούντων τὸν 25
 ἅπαντα χρόνον πλὴν μίαν ἡμέραν, ἐν ἣ Ἐενοκράτης καθ’
 ἕκαστον ἔτος εἰς ἄστνυ κατῆει Διονυσίων καινοῖς τραγω-
 δοῖς ἐπικοσμῶν, ὡς ἔφασαν, τὴν ἑορτήν. Ἀριστοτέλην δὲ